

fundet Smødefommen med Hensyn til deres Forhøielse, selv om det dreiede sig om ikke ubetydelige Summer. Jeg vil saaledes tillade mig at minde om, at vi for ikke mere end et halvt Aar siden have vedtaget en senere udfkommen Lov om Contoirholdsogdtgjørelser til Postvæsenets Embedsmænd, hvorved de Summer, som tidligere udrevedes dertil, bleve ikke ubetydelig forhøiede, netop fordi det erkendtes, at Contoirholdsogdtgjørelserne i det Hele hidtil havde været for lave paa det nævnte Omraade. Jeg troer saaledes, at det ærede Medlem gif noget for vidt i sin Frygt for, at Regjeringen og Rigsdagen ikke skulde tage det fornødne Hensyn til Embedsmændene i saa Henseende. Han har derved, troer jeg, ladet sig vilbiede af enkelte Tilfælde, som maaskee have været ham bekendte, men som jeg troer ingenlunde kunne siges at være karakteriserende for Fremgangsmaaden i dens Almindelighed. Jeg kan som sagt heller ikke see rettere, end at den Udgift, hvorefter Talen her er, nemlig Portoudgiften, efter alle sine Charaktermærker maa stilles aldeles sammen med de fleste andre Udgifter, der indbefattes under Contoirholdsogdtgjørelserne. Jeg kan idetmindste ikke see, hvori Forskjellen skulde ligge mellem denne og de fleste andre Udgifter, som Embedsmanden har til sit Contoirhold. Jeg er ogsaa overbevist om, at det for de fleste Embedsmænd vil vise sig, at Portoudgiften kun udgjør en høist ubetydelig Brøk af deres samtlige Contoirholdsudgifter. Der kan vel være enkelte, for hvem det ikke er Tilfældet, og, da man har fremhævet Amtmændene, skal jeg bemærke, at jeg nok troer, at det forholder sig saa, at Portoudgiften for dem er noget større. Men for de fleste Embedsmænd vil den ganske vist kun være en forholdsvis ubetydelig Deel af deres Contoirholdsudgifter. Og jeg kan nu ikke see rettere, end at det vilde tage sig noget besynderligt ud, om man vilde indtage denne enkelte Deel fra at behandles paa samme Maade som alle de øvrige Udgifter, som Embedsmandens Contoirhold omfatter. Det ærede 2det Medlem for 5te Aarss omtalte Muligheden af, at en Amtmand kunde komme til at udsende 1600 Breve mere om Aaret, end han nu udsender

(Drenbøll: Modtage!), altsaa modtage og udsende (Drenbøll: Nei, alene modtage!), ja, skal han modtage 1600 Breve mere, saa vil han dog vel sagtens ogsaa komme til at udsende nogle flere Breve. Men jeg vil spørge det ærede Medlem: dersom det skulde blive Tilfældet, vilde det saa maaskee ikke ogsaa kunne blive nødvendigt for mangen en Amtmand at antage en Contoirbetjent til i Anledning af de mange Breve? Det troer jeg ikke vil kunne modsiges; skulde der skrives mange flere Breve, som vel saa vilde blive Tilfældet, vilde det godt kunne blive nødvendigt. Og talsfald kan man jo let tænke sig Exemplet modificeret saaledes, at en enkelt Foranstaltning kunde sørge ogsaa andre Contoirudgifter for Amtshuset i en meget betydelig Grad. Men, hvad det kommer an paa, bliver dog altsaa, at Embedsmændene maa kunne stole paa, at Regjeringen ved alle saadanne Foranstaltninger, ved alle saadanne nye Paalæg, som blive dem givne, vil tage det samme Hensyn, som Justitsministeren, som af det ærede Medlem selv anført, tog ligeoverfor Statsrevisionens Forlangende om visse Oplysninger. Jeg er overbevist om, at der er saa Autoriteter, hvis Forlangender Justitsministeriet hellere vilde imødefomme end Statsrevisionens, men desuagtet har det ærede Medlem erfaret, at Justitsministeriet har svaret samme: det Arbejde kunne vi ikke forlange uden Vederlag. Og det Samme vilde jo kunne blive Tilfældet i andre Forhold. Da det ærede Medlem selv nævnte Udskrivningsvæsenet, skal jeg saaledes oplyse, hvad jeg har skaffet mig Kundskab om, at det, da der tjor bevilgedes en Sum til at gjøre Forsøg med extraordinaire Indkaldelser, var den vedkommende Myndigheds Hensigt, naar Forsøget skulde gjøres gennem Udskrivningsheferne, da af den dertil bevilgede Sum at yde dem en Erstatning for det forøgede Arbejde og for de Udgifter, som kunde være forbundne dermed. Jeg troer altsaa, at Embedsmændene ville kunne gjøre Regning paa, at man i saadanne Tilfælde, hvor det gjælder om Noget, der i en betydelig Grad ligger udenfor det Sædvanlige, ingenlunde vil behandle dem paa en utilbørlig Maade. Hvad dernæst det angaaer,